

Vejledning til opbygning af case-besvarelser

Overordnede anvisninger

Der findes mange gode retningslinjer for "den gode opgave", men vi har fravalgt at lægge os fast på en bestemt form for at skrive en case-besvarelse. Dette er begrundet i, at vi har set mange forskellige former for rigtig gode besvarelser. Derfor giver det ikke mening at udarbejde en entydig skabelon herfor. Hvis formkravet til en opgave bliver for entydigt risikerer vi,

- at afskære originale, selvstændige tilgange og
- at binde for mange didaktiske resurser til at disciplinere de studerende omkring en enkel måde at skrive sin case-besvarelse på.

I stedet beskriver vi i denne guide de forskellige grundlæggende elementer i fagets case-besvarelser med nogle generelle betragtninger.

OBS!!! Vi understreger, at de fire afsnit "teori", "analyse", "konklusion" og "perspektivering" ikke behøver at være særligt markerede afsnit af case-besvarelsen. Deres rækkefølge og sammensætning må gerne varieres efter, hvad der passer bedst til case-besvarelsen. OBS!!!

Besvarelsens indhold og indbyrdes sammenhæng

Indledning = begrundet redegørelse for valg af spørgsmål

- 1) Indledningen **skal i generaliserbare termer motivere valget af spørgsmål ud fra en overvejelse om teoriens anvendelighed på en eller flere iøjnefaldende problemstillinger i casen**, og den skal genremæssigt svare til **en problemorienteret indledning af en videnskabelig tekst**, fx et BA-projekt: Hvilket problem finder vi i case-materialet, og hvilken teori fra ugens læsning kan bidrage til at belyse (særlige dele af) problemet?
- 2) Man kan ikke ofte nok sige, at **teorier ikke passer restløst på de komplekse problemer, vi finder ude i verden** (og således i case-materialerne). Men vi bliver klogere på enkelte dele af problemer, når vi bruger teorier som forståelsesgrundlag. Denne teoristøttede analyse bør derfor problematiseres i indledningen. Der skal reflekteres over, hvad vi har grund til at formode, at teorien kan og ikke kan i forhold til casen. Indledningen indeholder dermed også **et element af perspektivering** (jf. afsnittet om perspektiveringen nedenfor).
- 3) **Motivationen for valg af spørgsmål skal ikke nødvendigvis formuleres som et nulsumsspil** efter mønstret "Hvis jeg har valgt teori A, må det være, fordi teori B ikke kan sige noget om emnet. Det er ikke et enten-eller spørgsmål. Det udelukker dog ikke, at man kan argumentere *ex negativo*, dvs. at man her blandt andet også kan argumentere ud fra teoriernes relative styrker og svagheder. Disse refleksioner kan også være en del af perspektiveringen.

Teori

- 4) I case-besvarelsen skal kun forklares de begreber fra den valgte teori, der er relevante for den pågældende case. Der skal altså ikke nødvendigvis redegøre udtømmende for alle begreber fra de valgte teoritekster. Man må godt forklare, hvorfor man bruger et udvalg af begreberne, hvis man vil, men det er ikke nødvendigt.
- 5) Begreberne bør samtidig forstås som tilhørende **et sammenhængende begrebssystem**. Et begrebssystem er ikke kun en række begreber. Begreberne får hver sin specielle betydning gennem deres samspil med de andre begreber en teori. Som sagt skal man kun beskrive de relevante begreber man benytter i sin analyse, men beskrivelsen skal **vise, at man forstår begreberne i deres teoretiske sammenhæng**.

Man kan orientere sig om begrebernes sammenhæng i et begrebssystem ved at stille sig følgende spørgsmål:

- Hvad er det større billede, dette system af begreber skal beskrive?
- Hvordan adskiller de enkelte begreber sig fra hinanden?

Analyse

- 6) At analysere betyder, at man systematisk undersøger et komplekst fænomens enkelte bestanddele og deres indbyrdes sammenhæng og de dynamikker, disse sammenhæng udløser. Det valgte teoretiske grundlag skal skærpe synet på elementerne i case-materialet, og de sammenhænge de står i.
- 7) I besvarelsen skal sammenkobles (eller "subsummeres" i en mere almen forståelse) casens fakta med begreberne fra teorien. Der skal opbygges en række argumenter bestående af begreber fra teorien, fakta fra casen og en sammenkobling af disse i analysen.
- 8) **Igen: Begreberne forventes ikke, at passe 1:1 på faktaene**, men begrebsanvendelse kan kvalificere forståelsen af udvalgte aspekter af casens problemstilling. Ikke alle begreber passer på faktaene. Sådan er livet.
- 9) Med analysen må følge en syntese (se under følgende overskrift), som beskriver det større billede, som opstår, når man sammentænker de enkelte analyseskridt. **Analyse og syntese behøver ikke at være to separate afsnit i besvarelsen, men kan godt være en del af en løbende udfoldet tankegang.**

Syntese = Konklusion

- 10) **Kritisk refleksion** der sammenholder de enkelte argumenter:
 - Danner de enkelte argumenter et billede, der passer til det større billede, teorien tegner?
 - Ser problemet anderledes ud end ved første øjekast, når det forstås på den valgte teoris grundlag?
 - Hvad bliver klarere?
 - Hvad kan teorien ikke forklare?

Igen: En teori kan oftest slet ikke forklare et problem i hele sin kompleksitet, men nogle ting kan vi bedre forstå, når vi kigger tydeligere på dem med de skarpe begreber, teorier tilbyder os.
- 11) **Redundans skal undgås**, særligt hvis konkluderende betragtninger er indført undervejs i analysen.
- 12) **Husk igen, at konklusionen ikke behøver at forme et selvstændigt afsnit**, men kan være en integreret del af f.eks. analysen og/eller perspektiveringen (se nedenfor).

Perspektivering = kvalificering af konklusionen ud fra "den anden teori"

- 13) Perspektiveringen skal vise i kort form, hvilke aspekter den anden teori ville have fremdraget og derigennem **kontrastere og kvalificere konklusionen**. Perspektiveringen skal vise relative styrker og svagheder, igen uden (nødvendigvis) at være et nulsumsspil.
- 14) Perspektiveringen skal sammenligne resultaterne af analysen med de formodede resultater af en analyse ud fra den anden teori. Det forudsætter både en forståelse af den anden teoris begreber og deres forventede anvendelse på casen. Disse to ting skal man have gennemtænkt, før man skriver perspektiveringen.
- 15) Perspektiveringen kan også blandes sammen med konklusionen, hvis det synes passende.

Vi understreger igen, at de fire afsnit "teori", "analyse", "konklusion" og "perspektivering" ikke behøver at være særligt markerede afsnit af case-besvarelsen. Deres rækkefølge og sammensætning må gerne varieres efter, hvad der passer bedst til case-besvarelsen.